

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

בפני כב' השופט עודד שחם

תובעים

אכרם ברזני

על ידי עו"ד יצחק גינזבורג

נגד

נתבעים

יורם שמעון

על ידי עו"ד יהושוע ננר

פסק דין

1

2

3

בפניי תביעת לשון הרע.

4

1. התובע הוא תושב היישוב מבשרת ציון (להלן גם – היישוב). הנתבע הוא חבר המועצה המקומית של היישוב (להלן – המועצה המקומית). עניינה של התביעה במכתב ששלח הנתבע ביום 11.2.10 (להלן – הפרסום). המכתב נשלח למר שוקי קפלוס, המבקר הפנימי של המועצה המקומית (להלן – המבקר). למכתב כותבו 7 גורמים נוספים. המכתב הועבר על ידי הנתבע גם לפרסום באתר אינטרנט. הוא פורסם באתר האמור. התביעה סבה על החלק במכתב, העוסק בתובע. אעמוד עתה על עיקרי תוכנו של החלק האמור, ככל שהם נוגעים לתובע.

11

2. (א) כותרתו של החלק הרלוונטי בפרסום היא "שחיתות מס' 4 – ניסיון למחטף והעברת שטחי ציבור לגורם פרטי בוועדת תמרור, כן זו לא טעות !!!". נטען בו, כי ועדת תמרור התכנסה בחשאי, בפורום של שני נציגים מטעם המועצה המקומית, יחד עם גורמים מקצועיים מחוץ למועצה. נטען, כי הוועדה דנה בהפיכת שצ"פ המיועד לבניית בית כנסת השוכן ברחוב הארבל ביישוב, למגרש חנייה שיוצמד למרכז המסחרי השוכן במקום. נטען כי "ניסיון נלוו זה, להעברת שטח ציבורי ביעוד לבית כנסת והסבתו לטובת מגרש חנייה למרכז פרטי, הנו חמור מכמה סיבות

18

..."

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

- 1
- 2 (ב) בהקשר זה נטען בפרסום, כי התובע הוא אביהם של יזמים במרכז המסחרי הנ"ל, השוכן
- 3 בסמיכות לרחוב ארבל ביישוב. נטען בו גם (סעיף 12.3), כי התובע השתתף לראשונה בדיון של
- 4 ועדת תחבורה, אשר הייתה אמורה לאשר את הפרוטוקול הנדון של ועדת התמרור. נטען עוד, כי
- 5 התובע הגיע לדיון בלא שידוע למזכיר המועצה על מינויו מטעם סיעה כלשהי כדיון, וללא שקיבל
- 6 הרשאה וכתב מינוי, השתתף בדיון על אישור פרוטוקול ועדת התמרור הנ"ל. נטען עוד, כי הדבר
- 7 נעשה בלא שהתובע סבר "שהנו נתון, לכאורה, במצב של ניגוד עניינים" (סעיף 12.5). נטען עוד,
- 8 בסעיף 12.6, כי התובע הינו "גורם אינטרסנטי, ... הנתון בניגוד עניינים בוועדת התחבורה,
- 9 האמורה לאשר את הבקשה". צוין, כי הניסיון לאשר את השצ"פ, בין היתר על רקע הנתון האמור,
- 10 הינו "ניסיון נלוו, מכוער ופסול של גורמים במועצה, לבצע מחטף, שיש לבחון ולחקור אותו
- 11 בהקפדה יתרה, ולא מן הנמנע, שקיים הצורך במקרה חמור זה, לערב את חוקרי המשטרה
- 12 בפרשייה זו, זאת לאור הראיות והעבודות החמורות המפורטות לעיל". נטען גם, כי מדובר בניסיון
- 13 לאשר שצ"פ "לטובת מגרש חנייה למרכז מסחרי פרטי". על רקע זה, עתר הנתבע כי הפנייה
- 14 האמורה תועבר בנוסף לגורמי הביקורת המוסמכים במשרד הפנים ובמשרד מבקר המדינה.
- 15
- 16 3. לא למותר להוסיף, כי בריש המכתב טוען הנתבע, לגבי כל הטענות שבו, כי מדובר במידע
- 17 בנושאים שונים, "הנוגעים לחשד למעשים שאינם בגדר מינהל תקין ואף עולה מתוכם חשד
- 18 לכאורה למעשים פליליים, המתרחשים במועצה המקומית מבשרת ציון". הדברים סבים במישורין
- 19 גם על תוכן הפרסום, בו עוסקת התביעה שבפניי.
- 20
- 21 4. כנוכח לעיל, המכתב מוען לשורה של גורמים, ובהם הממונה על מחוז ירושלים במשרד הפנים ;
- 22 מנהל אגף לביקורת ברשויות המקומיות במשרד הפנים ; ממונה על הביקורת ברשויות המקומיות
- 23 במשרד מבקר המדינה ; ראש המועצה ; חברי המועצה ; מזכיר המועצה ; והחשב המלווה של
- 24 המועצה.
- 25
- 26 5. בכתב התביעה נטען, כי המכתב פורסם על ידי הנתבע גם באתר חדשות מקומי באינטרנט. עצם
- 27 הפרסום הוכח בתדפיס מתוך האתר האמור, meva.co.il, אשר על פי כותרתו הינו "אתר
- 28 החדשות והעסקים של מבשרת ציון". מעיון בתדפיס עולה, כי המכתב במלואו פורסם באתר,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

ובכלל זה החלק הנוגע לתובע. עולה גם, כי הפרסום באתר "נכתב ע"י ח"מ יורם שמעון נהנתבע – ע.ש.".

6. הנתבע טוען בתצהירו (בפסקה 13), כי כלל לא פרסם את המכתב באתר האמור. לטענתו, רק מסר עותק של המכתב לעורך האחראי או לנציגו כדי שזה יבחן את שאלת פרסומו בכלי התקשורת (פסקאות 43, 45 לתצהירו). ברם, בכך יש אקט של פרסום, כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן – חוק איסור לשון הרע). בנסיבות האמורות, מדובר בכתב אשר היה עשוי להגיע לאדם זולת הנפגע, ואף הייתה כוונה כי כך ייעשה (ראו סעיף 2(א)(2) לחוק איסור לשון הרע). זו אף זו, בחוק אף נקבעה הוראה מפורשת המטילה אחריות על מי "שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשורת" (סעיף 11(א) לחוק). הוראה זו חלה במישרין על העניין. יוצא, כי הנתבע אחראי לפרסום באתר האינטרנט הנזכר.

7. (א) לשון הרע. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר לשון הרע כך:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, משלה ידו או במקצועו"

(ב) השאלה האם ביטוי פלוני הוא בבחינת לשון הרע היא שאלה פרשנית. לעניין זה נפסק, כי "...יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו, לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר. כלומר, יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת... יש לשלוף מתוך הביטוי את פרשנותו הסבירה, ולברר האם מדובר בביטוי הגורם להשפלת אדם פלוני בעיני האדם הסביר" (דברי כב' הנשיא ברק בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ' פ"ד נח(3) 558 (2004) (להלן – פסק דין הרציקוביץ')).

(ג) הדגש לעניין זה הוא על מבחן אובייקטיבי. השאלה היא, "מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, והאם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

- 1 חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך בה הובן הפרסום על-ידי הטוען לפגיעה בו" (דברי כב'
2 השופטת ביניש בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607 (2002)). בפרשת הרציקוביץ נפסק
3 עוד, "כאשר בית המשפט נתקל בקושי פרשני, עליו להעדיף את הפרשנות לפיה הביטוי אינו
4 מהווה לשון הרע" (שם, בפסקה 13).
- 5
- 6 8. חלקיו הרלוונטיים של הפרסום מהווים, במובהק, לשון הרע על התובע. הם מייחסים לו
7 שחיתות מידות. הם מייחסים לו פעולה שלא כדין. הם אף מתייגים את הדברים בבירור כמעשים
8 חמורים, הנושאים גוון פלילי. כל אלה עלולים, במבחן האדם הסביר, להשפיל את התובע בעיני
9 הבריות ולעשותו מטרה לבזו, שנאה ולעג. כל אלה גם עלולים, במבחן האדם הסביר, לבזות את
10 התובע בשל התנהגות המיוחסת לו. משכך, יש בדברים משום לשון הרע, במובן החוק, על התובע.
11
- 12 9. הנתבע טוען, כי המכתב סב, על פי כותרתו וכותרת סעיפיו, על התנהלות מושחתת במועצה
13 המקומית. משכך, על פי הטענה, אין מדובר בלשון הרע המתייחסת לתובע. טענה זו יש לדחות.
14 ראשית, התובע היה חבר במועצה המקומית בתקופה הרלוונטית. התנהלות מושחתת במועצה
15 המקומית יכולה, על פי טיבה, לכלול גם התנהלות נטענת של חבר במועצה המקומית, במסגרת
16 אורגנים שונים של המועצה. שנית, המכתב כולל, במובהק, טענות המתייחסות לתובע, כמפורט
17 לעיל. שלישית, התובע הוא האדם היחיד הנזכר בשמו, בפסקאות הרלוונטיות בפרסום. בנסיבות
18 אלה, הגם שהפרסום אכן כולל טענות כלפי התנהלות של "גורמים במועצה" (ראו פסקה 12.6),
19 יש לדחות את הטענה האמורה.
- 20
- 21 10. הגנות – אמת בפרסום. טענת ההגנה העיקרית היא לאמת בפרסום. כאמור, יוחסו לנתבע
22 מעשים בעלי גוון פלילי. הוכחתה של טענה למעשים כאלה מחייבת הנחת תשתית ראייתית בכמות
23 ובאיכות ההולמים את חומרתה (ע"א 475/81 זיקרי נ' כלל, פ"ד מ(1) 589 (1986), בעמוד 603;
24 ראו גם ע"א 2657/04 וילדר נ' ניסנקורן (2004); כן ראו ע"א 6465/93 כהן נ' לנגרמן (1995),
25 במיוחד בפסק דינו של כב' השופט קדמי). בעניין וילדר הנ"ל, נקבע כי על הטוען טענת שוחד
26 "מוטל ... נטל כבד ביותר לבסס טענה זו בתשתית ראייתית מוצקה" (שם, בפסקה 22). דברים אלה
27 יפים, בשינויים המחויבים, גם למקרה שבפניי. על רקע אמת מידה זו, יש לבחון את הראיות
28 שהונחו בפניי בשאלה זו. מסקנתי היא, כי הנתבע לא עמד בנטל להוכיח את אמיתות הפרסום, הן
29 בסוגיית ניגוד העניינים, והן בסוגיית כהונתו של התובע כחבר בוועדת התחבורה. אבאר עתה את
30 השיקולים העומדים ביסוד מסקנות אלה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

- 1
- 2 11. ניגוד עניינים. ברקע הדיון מצויות העובדות הבאות. התובע הוא אביהם של בעלי המניות
- 3 בחברת י.ד. בראזני בע"מ (להלן – החברה). החברה בנתה את המרכז המסחרי ביישוב. המכתב סב
- 4 על פעולות הנוגעות למרכז המסחרי האמור. מן החומר עולה, כי קיימת מצוקת חנייה קשה לבאי
- 5 המרכז המסחרי ולתושבי השכונה הגרים בסמוך לו (ראו פסקה 4 לתצהירו של מר יצחק שוויקי
- 6 (להלן – מר שוויקי), מטעם הנתבע; פסקה 7 לתצהיר מר אברהם פדר מטעם הנתבע). עוד עולה
- 7 מן החומר, כי על רקע זה פנו תושבים למועצה המקומית, בבקשה לשינוי הייעוד של שטח סמוך,
- 8 אשר היה מיועד להקמת בית כנסת ולשטח ירוק, על מנת שיהפוך למגרש חנייה עבור התושבים
- 9 ברחוב ארבל ואורחיהם (ראו פסקה 4 לתצהיר מר שוויקי; ראו נספח א' לתצהיר האמור, 12.2.08,
- 10 הכוללת פנייה של מר שוויקי, אליה צורפו תימות של תושבים; ראו גם עדות מר שוויקי, בעמוד
- 11 (3).
- 12
- 13 12. מר שוויקי טען כי בשלב מסוים נודע לו כי החברה מבקשת לנצל את מאבקו לצורך קבלת
- 14 מקומות חנייה ברח' ארבל עבור המרכז המסחרי (בפסקה 6 לתצהירו). על רקע זה, משך את
- 15 בקשתו למועצה המקומית להקמת מגרש חנייה (פסקה 7 לתצהיר מר שוויקי, ביחד עם נספח א'
- 16 לאותו תצהיר. על פי טענה זו, הדיון שהתקיים בוועדת התמרור, ובוועדת התחבורה, נבע מפעילות
- 17 של החברה להביא לשינוי הייעוד (כך טען הנתבע במפורש בתצהירו, בפסקה 22).
- 18
- 19 13. לא אוכל לקבל, על פי התשתית הראייתית שבפניי, את הטענה כי בקשת התושבים נמשכה
- 20 במועד הרלוונטי. רישום בכתב ידו של מר שוויקי על נספח א' האמור, בדבר ביטול הפנייה
- 21 האמורה, אינו נושא תאריך. אף לא הוצג תיעוד מתבקש המלמד כי הבקשה האמורה נמשכה או
- 22 בוטלה (ראו עדות מר שוויקי, בעמוד 5). זאת ועוד, מסיכום הדיון של ועדת התמרור (נספח א'
- 23 לתצהיר הנתבע, 31.12.09) עולה בבירור, כי הדיון סב על בקשת התושבים. נושא הדיון הוגדר
- 24 כ"פתרון לבעיות חניה בקשה להכשרת מגרש חניה במגרש מס' 3 המיועד עפ"י תב"ע לבית כנסת".
- 25 מדובר בהעתקה כמעט מילולית של פניית התושבים בעניין זה. באופן התואם את כל האמור עד
- 26 כאן, בתשובת מבקר העירייה לפניית התובע, עליה סב ההליך שבפניי, צוין לעניין זה במפורש כי
- 27 הדיונים בוועדת התמרור (31.12.09, נספח ב' לתצהיר הנתבע) ובוועדת התחבורה (11.1.10, נספח

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

- 1 ג' לתצהיר הנתבע¹, סבו על בקשת התושבים (14.2.10, נספח ד' לתצהיר התובע; ראו בהקשר זה
2 גם בעמוד 21 לעדות הנתבע².)
3
4 15. לא למותר לציין, כי אין ראייה כלשהי בפניי כי ההחלטות של ועדת התמרור וועדת התחבורה
5 היו בבקשה של החברה, כפי שטען הנתבע. אכן, אילו הייתה בקשה כאמור, לא היה פשוט מהצגת
6 המסמכים הנוגעים לעניין. העובדה שמסמכים כאמור לא הוצגו מלמדת בבירור כי בקשה כזו לא
7 הייתה, בשום שלב (להעדרם של מסמכים כאמור, ראו עדות הנתבע, בעמוד 22; ראו גם עדות מר
8 אברהם פדר, בעמוד 19 – 20; עדות התובע, עמודים 6, 9). גם מכך עולה, כי המדובר בדיון
9 בבקשה של התושבים.
10
11 16. בפרסום אין טענה מפורשת, כי הבקשה שנדונה הייתה מטעם החברה. עם זאת, מתקבל
12 הרושם הברור, כי היוזמה למהלך הייתה של החברה. אין, ולו ברמז, אזכור של העובדה
13 שמדובר בדיון בבקשה שהוגשה על ידי תושבים ברחוב. אדרבא, יש טענה להתנגדות של
14 התושבים המתגוררים בסמיכות לשינוי הייעוד האמור³. עולה מכך, כי קיים פער לעניין זה בין
15 מצב הדברים לאשורו, ובין הרושם המתקבל, בעיניו של אדם סביר, מן הפרסום. לא למותר לציין,
16 בהקשר זה, כי הצגה חלקית של המציאות אינה עולה בקנה אחד עם טענה בדבר אמת בפרסום.
17 ברוח זו נפסק, כי "ה'אמת' כפשוטה היא האמת כולה", וצוטטה בהסכמה המימרה, כי "חצי
18 האמת היא שקר מושלם" (ראו דברי כב' השופט מ' חשין בדנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ
19 נ' קראוס פ"ד (1998), בפיסקה 48 לפסק דינו). אף כי הדברים אינם רלוונטיים בהכרח לכל
20 פרסומי לשון הרע, הם יפים במישרין ובבירור למקרה הנוכחי.
21
22 17. זאת ועוד. בפרסום נטען כי ועדת התמרור וועדת התחבורה דנו בהפיכת שצ"פ המיועד לבית
23 כנסת, למגרש חנייה אשר יוצמד למרכז המסחרי השוכן במקום. ברם, מסיכום ישיבתה של ועדת
24 התמרור, נספח ב' לתצהיר הנתבע, עולה בבירור כי הדיון היה בהכשרת השטח למגרש חנייה.
25 זאת, בהתאמה מלאה לבקשת התושבים, נספח א' לתצהיר האמור. לא דובר, ולו ברמז, על הצמדה

¹ מן החומר שבפניי עולה כי ועדת התמרור הינה ועדת משנה של ועדת התחבורה. לעניין זה ראו עוד להלן.
² למען שלמות התמונה אציין, כי ועדת התמרור החליטה בעניין זה כי "הנושא נידון במליאת המועצה שהחליטה לא להכשיר מגרש חנייה במקום". ועדת התחבורה הסתייגה מסעיף זה (וכן מסעיף נוסף) בסיכום דיוניה של ועדת התמרור, והורתה על "דיון חוזר לוועדת תחבורה הבאה. יש לצרף את החומר לדיון לחברי המועצה". אין חולק כי הנתבע נטל חלק בישיבה האמורה של ועדת התחבורה.
³ אכן, בתרשומת של מר שויקי על גבי נספח א' לתצהיר הנתבע, ובעדותו (עמוד 5), יש התייחסות להתנגדות של תושבים ברחוב לבקשה האמורה. משדחיתי את הטענה כי במועד הרלוונטי לא עמדה עוד על הפרק בקשת התושבים בנושא, וקבעתי כי הדיון שהתקיים היה בבקשה של התושבים, אין בכך כדי לבסס את אמיתות הפרסום בנקודה זו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

- 1 של מגרש כלשהו למרכז המסחרי. בתוך כך, אין בפניי תיעוד מתבקש העשוי ללמד על כך שוועדת
- 2 התחבורה דנה בהפיכת השטח למגרש חנייה שיוצמד למרכז המסחרי, כנטען. יוצא, כי גם מבחינה
- 3 זו, התמונה העובדתית ששורטטה בפרסום הינה תמונה כוזבת, אשר אינה תואמת את המציאות.
- 4
- 5 18. כל האמור עד עתה מאיר את טענת ניגוד העניינים שהעלה הנתבע בפרסום, באור שונה. עולה,
- 6 כי הפרסום הציג תמונת מציאות מוטת באופן מהותי לחובת התובע. כאן המקום לעמוד על מספר
- 7 נתונים נוספים, המחזקים את המסקנה בדבר הצגה מוטת כאמור.
- 8
- 9 19. ראשית, אין ראייה כי הסתייגותה של ועדת התחבורה מהחלטת ועדת התמרור נבעה
- 10 מהתערבות כלשהי של התובע (ראו עדות התובע, בעמוד 8; ראו גם עדות מר אבי חיים, מטעם
- 11 הנתבע, בעמוד 18). יש להטעים, כי הנתבע עצמו נטל חלק בישיבת ועדת התחבורה. הגם שכפר
- 12 בכך שהחלטת הוועדה בדבר הסתייגות בעניין המגרש הנדון משקפת הסתייגות שלו (ראו
- 13 פרוטוקול, עמודים 24 – 25), אין הוא טוען כי התנגד להחלטה. הוא אף העיד, כי הסתייג מעצם
- 14 העובדה שהעניין עלה בוועדת התמרור ללא סמכות, לטענתו (בעמוד 25). מכך עולה תמיכה של
- 15 הנתבע בהחלטה.
- 16
- 17 20. מסקנה זו מתחזקת נוכח נתון נוסף. החלטתה של ועדת התחבורה הייתה לקיים דיון חוזר
- 18 בהחלטת ועדת התמרור, תוך הוראה כי "יש לצרף את החומר לדיון לחברי המועצה". הד להוראה
- 19 זו נמצא בפרסום נשוא התביעה, בו הלין על כך שוועדת התחבורה דנה בעניין "ללא שהפרוטוקול
- 20 אותו ביקשו לאשר הועבר בזמן לחברי ועדת תחבורה" (סעיף 12.6). עולה מכך, כי מדובר
- 21 בהחלטה אשר הנתבע תמך בה ותרם לקבלתה (וראו בהקשר זה בפסקה 11 לפרסום). עניין זה
- 22 הוצג לנתבע בחקירתו. לא ניתן מענה אשר יש בו כדי לשנות את התמונה העולה מן התיאור
- 23 האמור (ראו פרוטוקול, עמוד 25). גם מכך ניתן להסיק, כי החלטתה של ועדת התחבורה אכן
- 24 התקבלה בתמיכתו של הנתבע⁴.
- 25
- 26 21. שנית, ההסתייגות של ועדת התחבורה מהחלטת ועדת התמרור נגעה לא רק לנושא החנייה
- 27 העומד ברקע התדיינות שבפניי, כי אם לנושא נוסף (סעיף 1 לסיכום הדיון של ועדת התמרור).

⁴ עם זאת, לא מצאתי ממש בטענה המבקשת להישען על הערה 1 לסיכום הדיון של ועדת התחבורה, כבסיס לכך שהנתבע הוא שיוזם את הסתייגותה של הוועדה מהחלטתה של ועדת התמרור. ההערה מתייחסת, לכאורה, לנושא אחר, הנוגע להרכב בו פועלת ועדת התמרור.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

- 1 נתון זה, אשר לא צוין בפרסום, נוטה אף הוא להאיר את השתלשלות העניינים באור שונה מזה בו
2 הוצגו הדברים בפרסום.
- 3
- 4 22. שלישית, אין ראייה כי הנתבע, המעורה בנעשה ביישוב ובמוסדות המועצה, העלה במהלך
5 הישיבה טענה כלשהי בדבר ניגוד עניינים בישיבת התובע בוועדת התחבורה. אדרבא, מן הראיות
6 עולה כי לא העלה טענה כאמור (ראו עדות התובע, בעמוד 9; עדות הנתבע, בעמודים 25 – 26).
7 על רקע שאר העניינים עליהם עמדתי, יש בכך כדי להעלות סימן שאלה האם הצגת הדברים
8 בפרסום נשוא התביעה אינה אלא ניסיון בדיעבד לשוות חומרת יתר להתנהגות, אשר הנתבע עצמו
9 לא ראה אותה כבעייתית בעת התרחשות הדברים.
- 10
- 11 24. רביעית, הנתבע יצר בפרסום (סעיף 11) רושם כאילו התערבותו בוועדת התחבורה מנעה
12 הסבה מתוכננת של שצ"פ למגרש חנייה. רושם זה אינו תואם את העובדות. העובדות הן, כי ועדת
13 התמרון, אשר החליטה הובאה בפני ועדת התחבורה, לא אישרה את ההסבה האמורה. אדרבא,
14 היא ציינה ללא הסתייגות את החלטתה של מליאת המועצה שלא להכשיר מגרש חנייה במקום
15 (נספח א' לתצהיר הנתבע). דווקא ועדת התחבורה, בה נטל הנתבע חלק פעיל, כמתואר לעיל,
16 החליטה להסתייג מהחלטת ועדת התמרון, ולקיים דיון חוזר בנושא. יוצא, כי הרושם שיצר
17 הנתבע בפרסום, בהקשר זה, הינו נטול יסוד במציאות.
- 18
- 19 25. דווקא. התביעה שבפניי אינה סבה על סעיף 11 של הפרסום. עם זאת, סעיף זה מהווה חלק מן
20 הרקע המוצב בפרסום לטענות נשוא התביעה. הוא נוטה להעצים את האור השלילי בו הואר
21 התובע במסגרת הפרסום. בהערכת אמיתות הפרסום ישנה חשיבות לכך שהאמור בסעיף זה
22 לפרסום אינו משקף את המציאות כהווייתה.
- 23
- 24 26. חמישית, מן השרטוט ת/1 עולה כי הגם שיש קירבה פיזית מסוימת בין השטח נשוא הדיון ובין
25 המרכז המסחרי שיזמה החברה, לא מדובר בשטחים צמודים. בין השניים מפריד כביש (ראו עדות
26 התובע, בעמוד 9). השטח קרוב יותר למרכז מסחרי אחר הנמצא במקום, ואשר אין לו חנייה כלל
27 (ראו תצהיר מר שוויקי, מטעם הנתבע, בפסקה 4). כל האמור אינו עולה בקנה אחד עם הרושם
28 המתקבל מן הפרסום, בו מדבר הנתבע על הצמדת השטח למרכז המסחרי. האמור גם עומד
29 בסתירה לעולה מעדותו של הנתבע (עמוד 22). על רקע זה עולה סימן שאלה נוסף מעל טענת
30 ניגוד העניינים שמעלה הנתבע.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

- 1
- 2 27. שישית, בחומר שבפניי אין אחיזה משמעותית לטענה בדבר עניין מהותי של החברה בהחלטות
- 3 האמורות של ועדת התמרון וועדת החנייה. מן החומר עולה (נספחים א' – ח' לתצהיר מר שלמה
- 4 פרץ) כי החברה ביקשה וקיבלה הקלות בחנייה לגבי המרכז המסחרי. מדובר בבקשה לשימוש
- 5 חורג מחנייה לאחסנה בחלק של קומת הכניסה למרכז המסחרי. מנספח א' לתצהיר האמור עולה
- 6 כי בחינת צרכי החנייה במקום נעשתה מתוך ראייה הכוללת גם את המרכז המסחרי של החברה
- 7 וגם את המבנה המסחרי במגרש הגובל (עמוד 2). עולה עוד, כי יש בהקשר זה משמעות לשאלת
- 8 מספר מקומות החנייה בסביבת המרכז המסחרי. עם זאת, בדיונים האמורים בעניינה של החברה,
- 9 כלל לא עלה נושא הסבת המגרש הנדון משצ"פ לחנייה. קשה ליישב תיאור זה עם הטענות
- 10 מרחיקות הלכת בדבר ניגוד עניינים חמור כדי חשד לפלילים, אשר הועלו בפרסום.
- 11
- 12 28. שביעית, קשה למצוא בהחלטת ועדת התחבורה עוגן של ממש לטענת הנתבע, כי מדובר
- 13 בהטבה משמעותית לחברה. כל שמדובר בו הוא הוראה על דיון נוסף בהחלטת ועדת התמרון,
- 14 וזאת ממילא על רקע החלטה של מליאת המועצה בעניין. יוער, כי הנתבע אינו כופר בקיומה של
- 15 החלטה כאמור של מליאת המועצה (ראו עדותו, עמודים 22, 24).
- 16
- 17 29. יוצא, כי גם על רקע הדינים החולשים על סוגיית ניגוד העניינים, אליהם מפנה הנתבע (בג"צ
- 18 531/79 סיעת הליכוד בעיריית פתח תקווה נ' ראש עיריית פתח תקווה פ"ד לד(2) 566 (1980),
- 19 בעמוד 572; כללים למניעת ניגוד עניינים של נבחרי הציבור ברשויות המקומיות), קיים פער
- 20 מהותי בין הצגת הדברים בפרסום, ובין המציאות כהווייתה. בראיית המכלול ניתן להתרשם, כי
- 21 ככל שהיה חשש לניגוד עניינים במקרה הנדון, עוצמתו והסתברותו היו על הצד הנמוך. לא היה
- 22 יסוד מציאותי לאופן החריג והמוקצן בו הוצגו הדברים בפרסום. אף לא היה יסוד להטיח בתובע
- 23 האשמה כי פעל באופן מושחת.
- 24
- 25 30. (א) בשולי הדברים אוסיף, כי התובע העלה מספר טענות אשר אין בידי לקבל. כך, טען התובע
- 26 כי לוועדת התמרון ולוועדת התחבורה כלל אין סמכות פונקציונאלית לדון בנושא שינוי הייעוד
- 27 של המגרש הנדון. ברם, טענה זו כשלעצמה אינה גורעת מניגוד העניינים לו טען הנתבע. זאת
- 28 ועוד, דומה, כי יש בהיבט זה של ההתנהלות כדי לספק תימוכין מסויימים לטענת הנתבע, לפיה
- 29 מדובר בפעולה חריגה, האומרת דרשני (ראו בהקשר זה את נספח א' לתצהיר הנתבע, הוא הבקשה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

- 1 שעמדה לדיון. מן הנספח האמור עולה, כי הבקשה טופלה על ידי הגורם התכנוני המוסמך, הוא
2 הוועדה המקומית לתכנון ובניה).
3
4 (ב) עם זאת אעיר, כי אין ראייה כי התובע, או אדם הקשור אליו, היה אחראי, במישרין או
5 בעקיפין, לכך שהנושא נדון בפני הגורמים האמורים. בנסיבות אלה, אין העניין מקרין באופן
6 ממשי על המחלוקת שבליכת ההליך שבפניי. אין גם מקום כי אקבע ממצא חמור ברוח טענות
7 התובע, בדבר "יד נעלמה" כביכול אשר נתנה ידה לעניין, שכן לא ניתנה לגורמים הרלוונטיים
8 לעניין זה הזדמנות להעלות את טיעוניהם.
9
10 31. התובע טען גם כי לא מדובר בהחלטה אופרטיבית של ועדת התמרון, אלא בהבאת
11 אינפורמציה גרידא. קשה ליישב טענה זו עם העולה מסיכום הדיון של ועדת התמרון. קשה
12 ליישבה גם עם החלטת מבקר המועצה המקומית, אשר צורפה לתצהיר התובע עצמו (נספח ד'
13 לתצהיר האמור, עמוד 2, בפסקה האחרונה (מסומנת ג')).
14
15 32. השתתפות התובע בדיון בוועדת התחבורה ללא כתב מינוי. אין מחלוקת, כי התובע הציג העתק
16 של כתב מינוי שלו לוועדת התחבורה, הנושא תאריך 23.4.09. עולה מכך לכאורה, כי השתתף
17 בדיון בוועדת התחבורה כאשר יש לו מינוי כדין.
18
19 33. חרף זאת, עומד הנתבע על אמיתות טענתו בפרסום, כי התובע השתתף בדיון בוועדת
20 התחבורה ללא כתב מינוי. הוא מפנה לחילופי דברים בינו ובין מזכיר המועצה, מר דוד שרביט
21 (פסקה 31 לתצהיר הנתבע), בגדרם אמר לו מר שרביט, לטענתו, כי אין לו מושג איך הגיע התובע
22 לשיבה. על פי הנטען, מר שרביט השיב תשובה דומה לשאלת התובע האם מישוה הזמין את
23 התובע. מר שרביט אף אמר לנתבע, לטענתו, כי לתובע אין כתב מינוי. על פי הטענה, חילופי
24 הדברים נעשו בפני שני עדים, חברי ועדת התחבורה שהם נציגי ציבור מטעם סיעותיהם. הנתבע
25 מפנה בהקשר זה לתצהירו של מר אבי חיים (פסקה 6 לתצהיר), אשר היה עד לחילופי הדברים
26 הנתענים.
27
28 34. אין בעניין זה כדי לסייע לנתבע. גם אם אניח כי הדברים אכן נאמרו, כנטען, חילופי הדברים
29 האמורים הם, במקרה הטוב ביותר מבחינת הנתבע, עדות מפי השמועה. הם אינם יכולים להוות
30 ראייה לאמיתות תוכנם, שכן מר שרביט לא העיד בפניי. הדברים אמורים ביתר שאת, נוכח כתב

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

- 1 המינוי שהוצג. כתב המינוי יוצר הנחה בעלת עוצמה ניכרת, כי השתתפותו של התובע בשיבת
2 ועדת התחבורה האמורה הייתה כדוין. במצב זה, היה על הנתבע, המבקש לסמוך על דברים שאמר
3 לו לטענתו מר שרביט, לזמנו לעדות. הנתבע לא עשה כן. בנסיבות אלה, יש להניח לחובת הנתבע,
4 כי אילו היה מר שרביט מעיד, הייתה עדותו עומדת לנתבע לרועץ.
5
6 35. לא למותר לציין, כי בעדותו לא היה ביד מר אבי חיים לשחזר את תוכן השיחה המדויק, מעבר
7 לכך שמוכיר המועצה מסר כי אינו יודע, וכי "אולי התחמק מאיתנו" (בעמוד 18). מר חיים לא
8 אישר, בתצהירו או בעדותו את הטענה כי מר שרביט אמר שלתובע אין כתב מינוי. בנסיבות אלה,
9 הסיוע שיכול הנתבע לשאוב מעדות זו מוגבל למדי, אפילו כראייה לעצם אמירת הדברים. הדברים
10 אמורים גם נוכח העובדה שלא היה בידו של מר חיים לומר בפה מלא, כי לסיעה אליה משתייך
11 התובע אין חבר בוועדת התחבורה (ראו בעדותו, בעמוד 17).
12
13 36. לא נעלם מעיני, כי מר חיים שלה, בזמן אמת, מייל בו טען כי מר בראוני השתתף בשיבה
14 האמורה, אף שאינו חבר בוועדה (נספח 2 לתצהיר מר חיים). ברם, הוא נענה כי מר בראוני חבר
15 בוועדה כנציג סיעת ס"ד, וכי "ההערה תועבר לאלהיו חסון" (נספח 3 לתצהירו, 8.2.10). אף
16 בחילופי מסרים אלה לא ניתן למצוא תמיכה לטענה כי מר בראוני לא היה חבר בוועדה. לכל
17 היותר ניתן להבין מהם, כי כך סבר מר חיים. ברי, כי אין בסברה כאמור כדי להוות תשתית
18 לקביעת ממצא עובדתי לעניין זה, ומה גם ממצא הסותר מסמך בכתב מזמן אמת.
19
20 37. הנתבע מפנה בהקשר הנדון לאסופת מסמכים, שסומנה נ/1. מדובר בסיכומים של שני דיונים
21 בוועדת תיאום תנועה של המועצה המקומית, מן הימים 10.6.09, 11.11.09. התובע אינו רשום
22 כמי שהשתתף בדיונים האמורים. הנתבע טוען, כי מדובר למעשה בוועדת התחבורה. הוא מפנה
23 לדף קשר, נספח ח' לתצהירו, ממנו נפקד שמו של התובע.
24
25 38. (א) טענה זו מוקשה. בפרוטוקול נשוא ההתדיינות, בו אין חולק כי התובע נטל חלק, הכותרת
26 אינה מתייחסת לוועדת תיאום תנועה, כי אם לוועדת התחבורה⁵. במצב זה, אף כי יש לכאורה
27 התאמה בין שני מועדי הדיונים האמורים ובין הזמנות לדיונים, המהוות חלק מנ/1, ומתייחסות
28 לוועדת התחבורה, לא אוכל לקבל טענה זו של הנתבע.

⁵ ראו באופן דומה גם פרוטוקולים שסומנו ת/3, ת/4, ת/5, ת/6.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

- 1
2 (ב) לא אוכל לקבל גם טענה נוספת, כאילו כיתוב זעיר "ועדת תחבורה", תחת התאריך של סיכומי
3 הדיונים, מלמד כי אכן מדובר בישיבה של ועדת התחבורה. אם אכן כך הדבר, מדוע לא נרשמו
4 הדברים באופן פשוט וברור בכותרת הסיכום, כפי שנעשה הדבר בסיכום הדיון נשוא התובענה
5 שבפניי (ובסיכומי דיונים נוספים, ת/3, ת/4, ת/5, ת/6)? אין בפי הנתבע הסבר לקושי זה. זאת
6 ועוד, כיתוב זעיר כאמור מופיע גם בסיכום דיון של ועדת התמרור, אשר גם היא ועדת משנה של
7 ועדת התחבורה (נספח א' לתצהיר הנתבע). יוצא, כי אין בו כדי להוכיח את טענותיו של הנתבע.
8 הנתבע גם אינו מתייחס לעולה ממוצג ת/2, המלמד כי ועדה לתיאום תנועה אינה אלא ועדת משנה
9 של ועדת התחבורה. אף דף הקשר שצורף מתייחס לוועדת המשנה האמורה, ולא לוועדת
10 התחבורה. יוצא, כי אין בטענה האמורה כדי לסייע לנתבע.
- 11
12 39. מעבר לנדרש אוסיף, כי אפילו הייתי מקבל כי מדובר בדיונים של ועדת התחבורה, וכי התובע
13 לא השתתף בהם, אין בכך כדי ללמד בהכרח, כי מעיקרו של דבר לא היה חבר בוועדת האמורה
14 במועדים הרלוונטיים בתיק זה. ניתן להעלות ללא קושי על הדעת מצבים, בהם חברים בגוף זה או
15 אחר אינם משתתפים בישיבה זו או אחרת. אי ההשתתפות אינה גורעת דבר מעצם החברות.
- 16
17 40. הנתבע טוען כי תשובות התובע לגבי העותק המקורי של כתב המינוי היו מעורפלות (בעמוד
18 11 לעדותו). לא מצאתי כי יש בעדות התובע לעניין זה כדי לסייע לנתבע. המדובר בנושא טכני
19 בעיקרו, שעניינו קבלת כתב מינוי לוועדת תחבורה. אין זה מפתיע, כי התובע לא היה יכול לשחזר
20 ממרחק השנים את האופן המדויק בו נעשה הדבר. בוודאי שאין בעניין זה כדי להטיל ספק של
21 ממש באותנטיות של המסמך שהוצג על ידי התובע לעניין זה.
- 22
23 41. הנתבע טוען כי בכתב המינוי, נספח ו' לתצהירו, נכתב כי מליאת המועצה אישרה את מינויו
24 של התובע לחבר בוועדת התחבורה. ברם, מפרוטוקול הישיבה של מליאת המועצה עולה (נספח ז'
25 לתצהיר), כי שמו של התובע אינו מופיע בה, וכי מה שאושר בה הוא הרכב ועדת התחבורה על פי
26 שיוך סיעתי, ולא על פי פירוט של שמות החברים. לשיטת הנתבע, הפער בין כתב המינוי ובין
27 הפרוטוקול תומך בטיעוניו לגבי אמיתותו של כתב המינוי.
- 28
29 42. גם טענה זו אינה משכנעת. בהחלטה האמורה של מליאת המועצה נקבע כי לסיעתו של התובע
30 יהיה חבר בוועדת התחבורה (ראו גם עדות הנתבע, עמוד 27; לכך שהתובע שימש כנציג של

12 מתוך 18

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

- 1 סיעתו, ראו בתצהירו, פסקאות 28 – 29). אין טענה או ראייה כלשהן כי אדם אחר, אשר אינו
2 התובע, היה נציג הסיעה בוועדה. במצב זה, אין מדובר בפער המלמד על כך שכתב המינוי מזויף,
3 כנטען (עדות הנתבע, בעמוד 27). ככל שהנתבע מבקש להישען על פער זה, מתבקש כי יזמן את
4 מזכיר המועצה לעדות, לצורך קבלת הסבר לגביו. משלא עשה כן, לא אוכל, על יסוד עניין זה, גם
5 בהצטרף לטענותיו האחרות של הנתבע, לקבל את הטענה כי אין לייחס משקל לכתב המינוי
6 שהוצג. הדברים אמורים גם נוכח אמת המידה הראייתית החלה, כמוסבר לעיל, על הוכחתה של
7 טענת הזיוף, שהיא טענה חמורה, בעלת גוון פלילי.
- 8
- 9 43. בשולי נקודה זו אוסיף עוד, כי התובע ביקש למצוא סתירה בטענות הנתבע לעניין דפוסי
10 ההשתתפות של התובע בישיבות ועדת התחבורה. לעניין זה מפנה התובע לפסקה 30 לתצהיר
11 הנתבע. בפסקה זו נטען, כי ישיבת ועדת התחבורה נשוא התובענה הייתה האחרונה בה השתתף
12 התובע באופן מלא ופעיל (פסקה 30 לתצהירו). התובע מפנה עוד בהקשר זה לסיכומי ישיבות
13 מאוחרות יותר, המתעדים כי התובע נטל בהן חלק (ת/4, ת/5, ת/6). ברם, לא ניתן ללמוד
14 מסיכומי הדיון האם מדובר בהשתתפות בישיבה כולה, או שמא בדקות ספורות מתוכה (עדות
15 הנתבע, בעמוד 28). במצב זה, לא מצאתי סתירה ממשית בטיעוני הנתבע, המקרינה על
16 הפלוגתאות המרכזיות בהליך זה.
- 17
- 18 44. סיכום ביניים. מכל האמור עולה, כי אמיתות טענותיו של הנתבע בפרסום לא הוכחה כנדרש.
19 משכך, לא עומדת לו הגנת האמת בפרסום.
- 20
- 21 45. הגנות – תום לב. הנתבע טוען לשורה של הגנות תום לב, הקמות לו לטענתו בנסיבות העניין.
22 לא אוכל לקבל טענות אלה. אבהיר את שיקולי עתה.
- 23
- 24 46. ראשית, קמה בנסיבות העניין חזקה בדבר חוסר תום לב. טענות ניגוד העניינים והשתתפות
25 התובע שלא כדין בדיון של ועדת תחבורה בה לא היה חבר, הופרכו. בנסיבות העניין, לא נקט
26 הנתבע אמצעים סבירים בטרם הפרסום. כמועדים הרלוונטיים להתדיינות היה הנתבע חבר
27 המועצה המקומית (ת/7). הוא אף היה חבר בוועדת המשנה לתכנון ובנייה. הוא היה מעורה
28 בעשייה הציבורית הנוגעת לנושא ההתדיינות. במצב זה, היה מתבקש כי בטרם עשיית הפרסום,
29 ומה גם באמצעות אתר אינטרנט הנגיש לכלל הציבור, יוודא הנתבע את נכונות טענותיו על ידי
30 פנייה לתיעוד רלוונטי. אי הצגתו של תיעוד כאמור מלמדת, כי הנתבע לא פעל בדרך זו. הדבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

1 מלמד על אי בדיקה מספקת של עניין זה. אף לא נעשה בירור ממצה עם הגורמים הרלוונטיים לגבי
2 הטענה בדבר חברותו של התובע בוועדת התחבורה. זו אף זו, הטענה הועלתה בניגוד לתוכנו של
3 מייל שהתקבל מן המועצה המקומית לעניין זה. כל אלה מקימים חזקה, כי הנתבע לא פעל בתום
4 לב לעניין זה (סעיף 16(ב)(2) לחוק איסור לשון הרע).

5
6 47. שנית, תום הלב נשלל גם בשל כוונה לפגוע, העולה על הנדרש בנסיבות העניין. הנתבע לא
7 הסתפק במשלוח מכתב למבקר העירייה. הוא בחר, בטרם התבררה תלונתו, להפיץ את הפרסום
8 ולהביאו בפניי אמצעי תקשורת שונים. הוא גרם לכך שהוא התפרסם באתר אינטרנט רלוונטי
9 העוסק בחדשות הנוגעות ליישוב. העברת התלונה לפרסום באתר אינטרנט, בטרם נעשתה בדיקה
10 של הגורם המוסמך ובטרם נקבעו ממצאים, מצביעה על כוונה של הנתבע לפגוע במידה החורגת
11 מן הסביר. מסקנה זו מתחזקת נוכח עדותו של הנתבע, כי מסר את הפרסום גם לאמצעי תקשורת
12 נוספים (פיסקה 43 לתצהירו), אשר בחרו מסיבותיהם שלא לבצע את הפרסום. בנסיבות אלה, קמה
13 חזקה בדבר פעולת הנתבע בחוסר תום לב (ראו סעיף 16(ב)(3) לחוק איסור לשון הרע).⁶

14
15 48. (א) שלישית, לנוכח המפורט לעיל, ספק רב בעיני אם הנתבע האמין, בתום לב, באמיתות
16 תלונתו, כנדרש לצורך גיבושה של הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע.
17 הדבר עולה מן הפער בין מצב הדברים לאשורו ובין האופן בו הוצגו הדברים בפרסום, כפי שהוא
18 מתואר לעיל בהרחבה. הוא עולה גם על רקע היבטים שונים עליהם עמדתי לעיל, בעת הדיון
19 באמיתות הנטען בפרסום, ובכלל זה הקביעות לעניין פעולותיו ומחדליו של הנתבע בשיטת ועדת
20 התחבורה נשוא הפרסום. במצב זה, לא עומדת לו הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15(8) לחוק.

21
22 (ב) לא למותר לציין, כי בכל מקרה, הגנת סעיף 15(8) מוגבלת לתלונה בתום לב לגורם ממונה או
23 מוסמך לחקור. מבקר המועצה הינו גורם כאמור (ראו סעיף 13 לפקודת המועצות המקומיות
24 [נוסח חדש], ביחד עם הוראת סעיף 170א(א) לפקודת העיריות [נוסח חדש]). הואיל והנתבע מסר
25 את הפרסום גם לאתר אינטרנט, לא עומדת לו הגנת סעיף 15(8) לעניין זה (ראו הסיפא להוראת
26 סעיף 15(8), הקובעת כי ההגנה לא תחול "....על פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של
27 תכנה").

28

⁶ עם זאת, לכאורה הגורמים אשר כותבו למכתב שנשלח למבקר העירייה הם רלוונטיים לעניין. משכך, אין בכיתובם, כשלעצמו, כדי להצביע על חוסר תום לב של הנתבע.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 34914-03-10 ברזני נ' שמעון

49. רביעית, במקרה זה גם לא מתקיימות הנסיבות העשויות להצמיח חלק ניכר מהגנות תום הלב להן טוען הנתבע. כך, קשה לקבל כי במקרה זה הייתה חובה חוקית וחברתית לעשות את הפרסום. יש יסוד לטענה, כי כחבר מועצה, הייתה על הנתבע חובה חוקית וחברתית להתריע בפני מבקר העירייה על דברים אותם ראה כבלתי תקינים. עם זאת, לא אוכל לקבל כי הייתה חובה כזו, אשר מכוחה ניתן היה לפרסם באתר אינטרנט (ובמקומות נוספים) את תוכנה המלא של התלונה, בטרם נקבעו ממצאים לגביה.
50. הנתבע טוען לקיומה של הגנה על עניין אישי כשר (סעיף 15(3) לחוק). לא הוכח עניין אישי כשר של הנתבע, אשר היה עשוי להצדיק את עשיית הפרסומים נשוא התביעה. הדברים אמורים גם באינטרס הנתבען בשמירה על צביונו של היישוב כיישוב שקט ורגוע. לא בכך עניינו של ההליך, כי אם בטענות לעניין כשרות פעולותיו של התובע בוועדת התחבורה. קשה גם לראות את האינטרס האמור כרלוונטי, נוכח העובדה שבשלב קודם תושבים ביישוב ביקשו לקדם את שינוי הייעוד של השטח, על רקע מצוקת חנייה באזור.
51. הנתבע טוען גם כי הפרסום הוא דין וחשבון נכון על אסיפה פומבית (סעיף 15(9) לחוק). קבעתי, כי לא מדובר בדין וחשבון נכון. אף לא ברור כלל כי מדובר באסיפה פומבית במובן החוק. גם הגנה זו אינה מסייעת לנתבע.
52. הנתבע טוען כי מדובר בתביעה שלישית של משפחת בראזני נגדו, בניסיון להלך עליו אימים. אני דוחה טענה זו. אכן, התברר בפניי הליך קודם בו הוגשה תביעה על ידי חברת י.ד. בראזני, בגין פרסום אחר של הנתבע. התביעה התקבלה בחלקה. גם דינה של התביעה הנוכחית של התובע, לו קשרי משפחה לבעלי השליטה בחברה, להתקבל בחלקה. במצב זה, לא ניתן לומר כי מדובר בהליכי סרק שכל מטרתם היא להתיש ולתפחיד. ביסוד ההליכים שהתבררו בפניי עומד אינטרס לגיטימי בהגנה על השם הטוב. ממילא, אין בטענה האמורה כדי לסייע לנתבע.
53. טעדים. התובע אינו טוען לנוק ממוני. תביעתו היא לפיצוי ללא הוכחת נזק. לעניין זה יש להביא בחשבון, כי מדובר בפרסום המייחס לתובע התנהגות מושחתת, שלא כדון, אשר יש בה גם היבט פלילי אפשרי. יש להביא בחשבון כי הפרסום הופץ ברבים, באמצעות אתר אינטרנט. מדובר באתר הנגיש לאוכלוסיית היישוב, אשר בזיקה אליה יש לפגיעה בשם הטוב עוצמה מיוחדת. יש להביא בחשבון את מעמדו של התובע, חבר מועצה מקומית. יש להביא בחשבון יש להביא

15 מתוך 18

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

- 1 בחשבון, כי הנתבע לא ניצל הזדמנות שניתנה לו לחזור בו מן הפרסום עובר להגשת התביעה (ראו
2 נספח ה' לכתב התביעה), ובחר לנהל הליך, אשר היו כרוכים בו הוצאות ומאמץ לא מבוטלים. גם
3 בהליך, עמד הנתבע על טענותיו, אשר לא נתקבלו, כמפורט לעיל.
4
5 54. לאמור יש להוסיף, כי הנתבע לא נמנע מהעלאת טענות מרחיקות לכת, על יסוד תשתית חלקית
6 ובלא בדיקה ממשית. הוא לא נקט בפעולות אלמנטאריות על מנת לוודא את טענותיו. עוד יש
7 להוסיף, כי הנתבע הינו אדם בעל תפקיד בכיר ברשות המקומית. האדם הסביר ייחס יתר משקל
8 לדבריו. גם בכך יש להתחשב.
9
10 55. מנגד יש להביא בחשבון גם כי חלק עיקרי מן הפרסומים התמקד במועצה המקומית, ולא
11 בתובע. הפרסומים סבו על בעל תפקיד ציבורי. יש אינטרס ציבורי כללי בכך, שלא ייפסקו פיצויים
12 בשיעור אשר עלול להיות לו אפקט מצנן מוגזם על פרסומים הנוגעים לבעלי תפקידים ציבוריים,
13 על מנת למנוע הרתעת יתר לעניין זה. עם זאת, האינטרס הציבורי בפרסום היה מוגבל מצעם טיבו,
14 נוכח אי ההתאמה בין תוכן הפרסום ובין העובדות לאשורן. יש להביא בחשבון גם כי לקיומו של
15 ניגוד עניינים עקיף ורחוק ניתן היה למצוא עוגן בנסיבות המקרה.
16
17 56. על יסוד מכלול שיקולים אלה, אני מחייב את הנתבע לפצות את התובע בסך של 40,000 ₪.
18
19 57. התובע עותר גם כי אחייב את הנתבע לפרסם תיקון והכחשה על פי החוק. לדרישה זו יש יסוד
20 ברין ובנסיבות העניין. אני מחייב את הנתבע לפרסם תיקון והכחשה, אשר יישלחו לכל המכותבים
21 של הפרסום, וכן לאתר האינטרנט בו נעשה הפרסום. הנתבע יפעל ככל הנדרש על מנת לגרום לכך
22 שהפרסום ייעשה באתר האמור. תוכן הפרסום יהיה כדלהלן:
23

"תיקון והכחשה: פרסומים בעניינו של מר אכרם בראוני"

24 בפרסומים שעשיתי בימים 8.2.10, 11.2.10, במכתב למבקר המועצה
25 המקומית מבשרת ציון, אשר פורסם גם באתר , meva.co.il, טענתי
26 בין היתר כי מר בראוני השתתף בשיבה של ועדת התחבורה של
27 המועצה המקומית בלא שמונה כדין, ובלא שיש בידי הרשאה וכתב
28 מינוי. טענתי גם כי השתתפותו הייתה נגועה בניגוד עניינים, שכן מדובר
29 בניסיון להסב שצ"פ ולהצמידו לשטח של מרכז מסחרי, אשר יזמיו הם
30
31

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

בניו של מר בראזני. טענתי כי מדובר במקרה חמור. טענתי כי מדובר בשחיתות.

תביעת לשון הרע שהוגשה נגדי על ידי מר בראזני נתקבלה. בין היתר נקבע, כי ככל שהיה חשש לניגוד עניינים במקרה הנדון, עוצמתו והסתברותו היו על הצד הנמוך. בהקשר זה נקבע, כי לא היה יסוד מציאותי לאופן החריג והמוקצן בו הוצגו הדברים בפרסום. כן נקבע, כי לא היה יסוד לייחס לתובע שחיתות מידות. נקבע גם, כי לא היה ממש בטענות כי בשיבה של ועדת התחבורה, בה נטל מר בראזני חלק, נדונה בקשה לצרף או להצמיד שטחים למרכז המסחרי הנ"ל. נקבע גם, כי לא היה יסוד לטענה כאילו השתתף מר בראזני בשיבה של ועדת התחבורה, בלא שמונה כדין כחבר הוועדה.

בפסק הדין, הויבתי לפצות את מר בראזני בסך של 45,000 ₪. הויבתי גם בפרסום התיקון וההכחשה לעיל."

התוצאה

התביעה מתקבלת, על פי המפורט לעיל. הנתבע ישלם לתובע סך של 45,000 ₪, עד ליום 1.2.13. עד אותו מועד, יפרסם הנתבע תיקון והכחשה, על פי המפורט לעיל. הנתבע ישא בהוצאות התובע, המשקפות את סכום האגרה היחסית הנגזר מן הסכום שנפסק, בשיעור של 1,200 ₪. כמו כן, הנתבע ישא בשכר טירחת עורך דין, המשקף את היקף העבודה שהושקעה בהליך, ואת הקביעות לעיל, בסך של 7,000 ₪. לסכום זה אין לצרף מע"מ. גם סכומי ההוצאות ושכר הטירחה ישולמו עד ליום 1.2.13.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ג, 30 דצמבר 2012, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-03-34914 ברזני נ' שמעון

1

18 מתוך 18